

Կապիկի Գաղաթաղի Կաթնաբերական Բուհի Կազմակերպչական Կոմիտեի Կողմից

Ուրեմն հաւատարմատար պ. Ռ. Յովհան-
նիսեանը գործում է իմաստասիրական դէմ,
իսկ իմ է ձեռք գործը վերաբերում է միջ-
բերել իրարմատիկական խորհրդի անդամ-
ներին Միջնորդը դատարանով վերադարձնելու
գործը որոշեց ընդհանուր ժողովը իմ դրա-
տար հրաժարականի մէջ յիշատակած ձեռք
արարքները ստուգելու համար, ուր չը կան
ոչ ա. Մայրոքներն, ոչ պ. Ռ. Յովհաննի-
սեան, ոչ կատարողական թերթի և ոչ էլ
հրամանիկ իմաստասիրականը:

Ու. Նապարէթեան

Մեծ-Գարաբէկյան, 23 յունիսին
Ուսուցչութիւնը, մարզկամ լինելով հո-
գարարութեան վերաբերող հասցիներ
մէջ, այժմ կանգնել է անուամբ ոչ մի քանի դէմ,
որովհետեւ կարողանալ իրան արգելադրել
հասարակութեան առաջ, և նորին չէ դառ-
նալ զաւթի մէջ 124-ում գտնուող զաւթ-
մանով վերաբերական անդամներ ուղղել
իսկ թիմակի հասցին, ներկայանալով
նրան անհամապատասխան դերով, որը ու-
ղիւրաբար երկրորդ անգամ է կրում Ու-
սուցչութեան անդամը, որը ևս էր պարս, որ
սրբաշուն խառնուրդները ուսուցչութեան
հետ ինչ է արտաբայեց հանգիստ և անհաս-
տատ հոգարարութեան գործակալներով:
Հոգարարութեան այդ բանը միանգամայն
անհամապատասխան է թուում, որովհետեւ փոխ-
թիմակալը խառնուրդներն ժամանակ, վեր-
ջով զաւթ ուսուցչութեան վարժարանը, կու-
րակաւորապէս յայտնեց, որ զարգացական պար-
տաւորութիւնները վերջնականապէս յետոյ անհրա-
ձեռն է ուսուցչ. անդամը կարող արձակու-
նակ աւ. ուսուցչից Ամատուհան հոգարար-
ական մարմինը ներկայութեամբ յանդիմա-
նեց զանիցով որ պատասխանատուութիւնն ունի
հոգարարութեան մէջ զաւթի:

Հոգարարութիւնը արձադատուում է փո-
ստը, յաւանքներն չունենալով իր պատաս-
խութեան տակ անուի փոխ-թիմակալին, որը
բաց, հարկ եղած դէպքում, կարող է պար-
զանք, իսկ որքան ճշմարիտ և նրան վեր-
ադրելով անհամապատասխան դերը և որ-
քան իրաւունք է լուրջ գործը ճանաչող
վերաբերում:

Ինչ վերաբերում է Այգեանի դրոշմի յա-
ջարի միտային, դրա մասին ոչ մի խոսք
չէ եղել և միջ ոչինչ յայտնի չէ: Փաստը
այն է, որ Այգեանի դրոշմը մինչ օրս ոչ
մի յաջող չէ եղել (կարծիք էլ չէ կայ զա-
յաւ) անց զայն անց զանիցով, որովհետեւ ու-
սուցչութեանը բաւարարի ամարային ու-
սուցչութիւնը:

Հոգարարութիւնը գրականապէս պնդում
է, որ մինչև այժմիկ 27-ը ի պատասխան
այսինքն 24-ի ուսուցչութեան համարաւոր
յայտարարութեան ոչ մի պատասխան չէ-
րոշմին ուղղված չէ եղել, որը լրարեւ-
թեան նիւթ դրանքումն հիմք ծառայէր, և
անհամապատասխան է եղել ժողովում իր
քարոզողը, որը ոչ մի լրարեւթեան և
թիւթում չունէր հոգարարութեան անհանգ-
ստանք յայտարարութիւնները անհրաժեշտ
է, որ Ամատուհան այդ դէպքում կատարե-
լի այնպիսի դեր, որովհետեւ, ի հարկէ չէ
կարող որակել անկողնակալութիւն, այլ մի
ուրիշ անուն է կրում, իսկ ուսուցչութիւնը
չը սպասելով հոգարարութեան դրոշմը պա-
տասխանելու և օգտուելով զաւթի ուսուցչու-
թեան թիւթումով, լրարեւթեան մէջ աղ-
մուկ է բարձրացրել:

Սորոքեց ոչ մի պատասխան չունի վերա-
բերելու այն բանից, որ ուսուցչութիւնը
անհանգստանալով նրա հոգարարական բա-
ցարարութիւնները Բայց և այնպէս հնչեց
այդ հոգարարական երաբարակումը չէ բա-
ցարարութեան արդեօք այն փաստը, որ ու-
սուցչութիւնը, փոխադրելով իր տեղը վար-
մունքը և զգալով որ իր արդեօք լրարեւթե-
անքն է բարձրացրել:

հանդէս են գալիս, որպէս ֆէդերալական և
մանր-բուրժուական ընկալիչներ Նացի-
ոնականները Այգեան, որքան նրանք թէ
անտեսական և թէ քաղաքական մտայնե-
րով յարձակուել են հայկական տարրի
վրայ, այնքան հանդիմանում են նրանք որ-
պէս ֆէդերալական և մանր-բուրժուական
անտարմոնիստներ կամ անտի-հայկական
նացիոնալիստներ:

Այստեղ, կարծես, տարբերակ է թուում,
երբ խոսքը կատարատիւութեան և մանր
առեւորդ ու արհեստի դատարին ներկայա-
ցուցչութիւնը—այնուպէս անտեսական և մանր-
բուրժուական շահերը զարգացնելու են
իրար համեմատելու և հրապարակ նե-
տու միևնույն դէպքերով զինված, որոնք ձեռ-
նուկներով տարբերվում իրենց օրինակ:

Բայց տարբերակութիւնը միայն ըստ ե-
րևոյթին է:

Այն շահով, որով մանր բուրժուական—
յայտարարական մանր բուրժուականներն ա-
ռեւորդ և արհեստի ներկայացուցիչ խառն-
ը—իրանց դրոշմեան բարեփոխութիւնը
գտնում են խոսքը արդիւնաբերութեան և
առեւորդ, կարծես, նորգրի կապիտալիստա-
կան ձեռնարկութիւնները զարգացնելու և
նորին իսկ անհաւատարմութիւն մէջ, այնքան մանր
ընդդիմադրական ընկալիչներն է իր տնտե-
սական և սոցիալ-քաղաքական ծագումը—
նորով, որքան էլ նա իրական դեմօսի մի
անհիշական մասնիկը լինի Այգեանի նա հա-
մեքալութեան զաւթից, կարող է քաղաքա-
կան կառուցման միայն և միմիայն խո-
սքը կատարատիւութեան արդեւականութեան
հետ: Արժեքաւորական անտեսականութեան
մը գտնում է իր անհանգստանքը արդեւա-
բերական մանր-բուրժուական խառնել մէջ
որովհետեւ այդ միմիայն տարրին հասկացնում
են անտեսական իրենց օրինակը, որ իր
նրա անտեսական շարժարկութեան և անհա-
ղաւթութեան միակ պատասխան հրահանգն

թեան մէջ չը տուեց ցանկերի հետեւները,
այժմ «հոգարարութեան» չին ըմբռնում
գրեւծութիւնը խոսքի պաշտպանութեան տակ
իր համար պատասխան հանձնել և պատաս-
տում այն պայմանից, որի բարձրութիւն-
նից մի քանի շարքով առաջ խորհրդարանը կոչ
էր անում՝ «փակեցե՛ք զարգացը», իսկ հիմա
համեմատութեան ուղում է հաւատարմութիւն
հասարակութեանը, որ փակեցե՛ք զարգացը՝ պէտք
է թարգմանել ամբողջականից մի քանի օր
առաջ վերջացրեք ուսումն. ապրիլ, որ դը-
նանք (նոր) հաց ճարները: Ծանկալի է ի-
մանալ թե՛ արհեստական իր հաշուով ամիս ու
կէսը դարձաւ զարգացը օրը և ինչու ու-
սուցչութիւնը, ինչ է հացի կարելը ունէր, հը-
րաժարելից անհաւատ մարտ ամսակալ ունի-
նալորդը: Գուցէ դա է հանցանքը էլ: Այ, ա.
պ. ուսուցչութիւնը, հաց ճարները՝ չէր
ձեռք գործնականի թուն նպատակը, այլ իմ
ուրիշ բան, որը հակառակ ձեռք ցանկութեան
ֆիլակո կրեց:

Արժանի է ուշադրութեան այն հանգ-
ամանը, որ ուսուցչութիւնը նորին իսկ չէ
քաղաքում պարծենալ դէպի գանձապահն ար-
տալայտած իր անտեսականութեան վարժու-
թիւնը, ցուցադրելով նրան զորոշ դէպքերում
զգաւորութեան հրահանգը՝ միջոցը Հաւա-
նականութեան մօտ է, որ այդ զգաւորա-
նիւթը սկզբունքը ուսուցչութեան կողմից
ընդունված ժամանակագրական միջոց է
Այսինքն... պէտք է հաւատարմ այն մօրը, որը
զանգաւորում էր, թէ իր որդու վերաբեր-
մամբ զարգացում մի ուսուցչից զինիլ է
զգաւորացնելու՝ ֆիլակոյական միջոցին:

Հոգարարութիւնը համարում է համա-
րում, որ ուսուցչութիւնը բարեբաղդաբար
բնորոշութիւնը չէ կորցրել, այլ մտադի-
ն է, որ Եւսուցչութիւնը ունի իր իրաւունքը
բուրժուական համար մինչև այսօր արկի է
1500 թ. փոխադրութիւն:

Նորից կրկնում ենք, որ չէ եղել այնպի-
սի ժամանակ, որ ուսուցչութիւնը երեք ա-
միս մնացած լինի առանց ունիլի (այդ չէ
երևում երևոյթի մասնակցի), նորին իսկ ու-
սուցչութիւնը մէկը երկու ամիս իր ունիլի
ստացել է աւանդով, իսկ աւ. ուսուցչից
բաւարարված լինելով տու 1-ն ուսուցչից, հո-
գարարութեանը երաշխաւորութեամբ ստա-
ցել էր նաև ամարային ունիլի: Միայն
նշած ճանա երեք ամիս է ուսուցչիցները
ունիլ չեն ստացել: Խոսքերը կարող էին
սարգել իրեն սխալ պատասխանական գրութեան
մէջ, որը կարող էր քաղաքաւոր Ամատու-
նիւն, շնորհիւ վերջինի կամ ճարտարին հե-
ռատութեանը կամ դիւանական անուշա-
ղորութեան:

Գալով ուսուցչութեան անհիմն միջո-
ղանքին, թէ զանձապահը մեղքով է նախ
իսկ զայնուց չը վճարեց ունիլից գնել է 3
ու. ուսուցչից օր. Խոսքերին, չը նայելով
վերջինի գրաւոր աղայանքին, հոգարար-
ութիւնը պարտք է գրում անել, որ ու-
սուցչութիւնը ըստ սովորութեան, մեղք
կիրառվում ասած, մեղաւորութիւն է ճշմարտութեան
դէմ: Ուսուցչութիւնը թիւթում, որի հիման
դրութիւնը ամիս քաղաքական շահագործ-
ւում է ուսուցչութեան կողմից իրեն դէմը
հոգարարութեանը կողմ, առաջ չէ գրում:
Ճշմարտութեան հոգարարութեանը, որ ևս
ոչ մի անգամ զանձապահ պ. Նապարէթեանից
տու միմիայն չը խնդրել 3 թ. և նրանց մեղ-
քում ստացել: Միայն ինքուով, որ սխալ
ամսում խնդրել էր պարտքից (ոչ զանձա-
պահ ժամանակ) 5 թ. և նա ինչ է մեղքից
Ուսուցչութիւնը, թ. Ա. Վարդանան

Անգամայն Գ. Նալբանդեան, Ս. Լո-
րենց, Ա. Միսիրեան

Կ Ա Ն Ա Ն Ց Հ Ա Ր Ց Ը

ԿԻՆԸ ՆԻ ԿԱՆԱՆՑ ՀԱՐՑԸ

Մատնանիշ անելով աշխատաւոր դասի
կանանց մասնակցութիւնը արդիւնաբերա-
կան կենսութեան, պէտք է անել, որ միջին
դասակարգի կանայք, որոնք առաջ ընտա-
նիքի համար ամեն բան իրանք էին պատ-
ւարում:

Կապիտալն է՝ արդիւնաբերական, առեւոր-
կան և ֆինանսական խոսքը ձեռնարկութիւն-
ները հրէաների ձեռքում: Եւ այդ մանր
բուրժուականից ընտրված անտեսական ի-
րենց օրինակը բազմաթիւ են պարզապէս իրանք
աղբարային արխիւսի տանները կողքին և
նրանց ծախվով պար գալիս:

Այժմ պարզ է, կարծես, նրանք, թէ ինչու
վրաց անտի-հայկական նացիոնալիստները
մարմնացնում են իրանց մէջ կառուցմանը
պատկանութեան և յիշատ մանր-բուր-
ժուականից (որքան էլ վերջինս նուազ
լինի վրաց կենսութեան) տնտեսական և քա-
ղաքական ձգտումները: Այս օր գոյութիւն
ունենող անտաքսիոնը՝ հայկական կապի-
տալիստներն և վրացական աղբի կապիտալի-
ստներն մրտադրական անտաքսիոն է քա-
ղաքային կենսութեան հայկական խոսքը բուր-
ժուականից և վրացական մանր բուրժուա-
կային միջև Համաստան ձգտումները նը-
պատակաւոր—այն է՝ կուր հայկական խո-
սքը կապիտալից, կամ ֆինանսականից կու-
րած տեղիքով՝ հայկական պարտաւորութեան
միջով—միայն չէ վրաց ֆէդերալական և
մանր-բուրժուական իրենց օրինակը միմիայն
ընկալի մէջ:

Այժմ հարց է ծագում. ինչպէս է վերա-
բերվում հայկական խոսքը բուրժուականից
կամ աւելի ճիշդ՝ վերջինս իրենց օրինակը,
դէպի վրաց ֆինանսականից անտար-
մանիքը:

Հուտ տակտիկական կամ վտանգի պայ-
քարի միջոցական տեսակետից դիտելով
հայկականից բանականներին, անկներ է այն
խոսքը տարբերութիւնը, որ ունեն նրանք
միմիայն հանգիստ:

Վրաց մամուլը կղի է միայն նախադա-
ձակ իրենց կողմէ: Ամեն մի նոր դէպք, աղ-
բեղութիւնները բաղնիքի տան հետ մի մօ-
մնում, երբ թիւթը ընկան կանոնով յաղկվել
է ունիլից, առաջին անգամ արկի էլ օւղից

բաւտում, նոր պայմաններում մնացին ան-
գործ:

Քաղաքակրթութեան զարգացման հետ
հասարակութեան բոլոր խառնել համար
ստեղծվեցին նոր սոցիալական պայմաններ.
գոյութեան կուր աւելի դժուարին դար-
ձաւ, աւելի պատրաստակամութիւն պա-
հանվեց այդ կուրում չընկնելու համար:

Նոր սոցիալ-տնտեսական պայմանները
արդիւն դարձան և վաղ ամբանութիւննե-
րին: Ամբանութիւններին թիւը օրէ-ցօր
սկսեց պակասել իսկ ամբանացողներին հա-
տակը աւելի և աւելի բարձրանալ: Այդ պայ-
մանները իրա աւելացրեք և այն հանգ-
ամանը, որ շատ երկրներում կանանց թիւը
տղամարդկանց թիւից դեռ անցնէ, և դուք
կը տեսնեք, որ կանանց մի անգամ ընկան
զրկված է մարդու զնալու հնարաւորու-
թիւնից և ուրեմն ստիպված է ինքնուրոյն
աշխատանքով ապրել:

Այսպէս օրինակ 1000 տղամարդու վրայ
ընկնում են կանանց հետեւեալ թիւերը՝
Ֆրանսիայում 1000 տղամ. վրայ 1017 կին
Ֆրանսիայում » » » 1039 »
Բելգիայում » » » 1005 »
Անգլիայում » » » 1062 »
Շոտլանդիայում » » » 1071 »
Նորվեգիայում » » » 1091 »
Ռուսաստանում » » » 1009 »

Եւրոպայի հարաւային երկրներում կա-
նայք աւելի ակաւաթիւ են: Այսպէս՝
Իտալիայում 1000 տղամ. վրայ 995 կին
Սերբիայում » » » 947 »
Բուլղարիայում » » » 962 »
Րումինիայում » » » 944 »
Յունաստանում » » » 939 »

Բայց ընդհանուր առմամբ կանանց թիւը
Եւրոպայում տղամարդկանց թիւից բարձր է:
Թէև տղաները աւելի են ծնունդ, բայց մա-
հացութիւնը տղամարդկանց մէջ աւելի մեծ
է և զլուրտաւորապէս մանկական հասակում:

Արևմտեան Եւրոպայում իրական սեռի
ամեն մի 1000 ծնունդների վրայ գալիս է
1040—1060 արական սեռի ծնունդ, բայց
մանկական հասակում մեծնող տղաների
թիւը մեծնող աղկանց թիւից բարձր է:
Հասակաւոր տղամարդիկ նոյնպէս աւելի են
մեծնում, քան կանայք: Վերջին հանգ-
ամանը պէտք է բացատրել տղամարդու
գործունէութեան բնաւորութեամբ. տղա-
մարդը ընտանիքից դուրս աւելի է ներթափ-
վում գնաւորապէս պատահարների, նրա աշ-
խատանքը աւելի ծանր ու մաշող է: Թէև
պէտք է անել, որ պակաս աւերածինք չէ
զործում տղամարդկանց շարքերում նաև
սովորութիւնը և սեռային անտաքսիոնները...

Այդ վերջոյն հանգամանքները պատ-
ճառով այլ կանանց թիւը այլ տղա-
մարդկանց թիւից շատ մեծ է:

Եւ այսպէս ուրեմն, ինչ է հաշիւ առնենք
բոլոր այն կանանց, որոնք ներկայ սոցիա-
լական պայմանները շնորհիւ շատ ուշ են
մարդու դուստ, և նրանց, որոնք նոյն պայ-
մանների և տղամարդկանց թիւի պակաս լի-
նիւթ պատճառով բոլորովին զրկված են
մարդու համար հարաւորութիւնից, և այն
ամբանացած կանանց, որոնց ամուսնիների
վատանքը բաւարարութիւն չէ տալիս ըն-
տանիքի կարիքներին և ստիպում է կա-
նանց ևս ընտանիքից դուրս աշխատանք ու-
րոնել, և վերջապէս այն այլ կանանց, ո-
րոնք յաճախ ոչ միայն իրանց, այլ և ի-
րանց երեխաներին գոյութիւնը պէտք է
պահպանել սեփական աշխատանքով, մինչ
և տեսնենք, որ ինքնուրոյն աշխատանքով
ապրելու կարիք ունենող կանանց թիւը
շատ և շատ մեծ է:

է միջոցաւ վրաց նացիոնալիստական
մամուլը՝ դառն զանգատներին, թունաւոր
նախադրանքներին, պատկանական շնորհիւ ու
փեսաների մի անգամ շարունակ հրա-
պարակ:

Հայկական խոսքը բուրժուական նացի-
ոնալիզմը ընդհանրապէս կղի է—նայն իսկ
Վերո-Դաբլը չիլան — համբերատար ու
անհապա, պարզել է քարի դրացիութեան և
եղբայրական համեմատելութեանը զորոշվել
աւտարաբանական բարոյախօսի մեղմալար
ստեղծ հաշտութիւն և քարոզել վրացիներին
հանցներ:

Ինչպէս բացատրել արեօք այդ փաստը,
հակառակորդ բանական վերաբերութեանը
այդ իրաւ խոսքը տարբերութեան պատ-
ճառը:
Կան հայ հրապարակախօսներ, որոնք հայ
մամուլին հաշտ ու համբերատար վերաբեր-
մունքը բացատրում են բարոյական առա-
քներութեան և խաղաղարարութեան մօտի-
ններով, իսկ վրաց մամուլը թունաւոր ու
հարձակողական արդեւանքը՝ անհամար-
տարութեան, շարժման նախանձի և նեղ-
բանութեան արմիքներով:

Սրտով և շոքով լինի մէկ և լինի միայն
ընտրուումը, և մենք չէնք ուղեւոր սահնակ
իւրաքանչիւր միմիայնութեան այդ թիւը
մակարարակ վրացից:

Այստեղ, ուր կայ ճնշված, նեղիւ ընկած
վիճակ, բնականօրէն աւելի շատ և աւելի
ցայտուն է չընդվող արտայայտում են նաև
բողոք ու ցուցում, ըմբոստ ու յարձակու-
ղական տրամադրութիւն. այնտեղ աւելի
վաղ ու արագ կազմակերպվում և կողմնակի
ձեռքեր են ձեռնվում ճնշվածները կամքով,
ցանկութեանը, ձգտումները: Ուրիշ խոսքով՝
ընդ կայացութեան տեսակ ընաւորութեանը
պայմանաւորվում է նաև առաջացած իրեն-
ցիական հոսանքի ուղղութիւնը ու որակը
է և ընդհանրապէս, այնտեղ, ուր անտեսա-

Հետեւեալ թիւերը մեր ասածի պերճախօս
ապացոյց կարող են համարել: Իրանց աշ-
խատանքով ապրող կանայք կազմում են՝
Աւստրալիայում՝ 47%, Անգլիայում՝ 29,
Փրանսիայում՝ 27, Գերմանիայում՝ 25,
Ռուսաստանում՝ 10:

Այստեղ կենանքի հարց է, գոյութեան
հարց: Հասարակութեան զանազան խառնել
պատկանող կանանց մի անգամ ընկան
թիւն ստիպված է աշխատանք ուրիշել
բայց... աշխատանքի վայրերը փակ են նը-
րանց առաջ. փակ են յաճախ և կրթական
ճանապարհները...

Անա որտեղ է սկսվում կանանց հարցը և
նրա հետանքը՝ կանանց շարժումը:
Ս. Գ.-Բ.

ՀԱՅ ԿԵՆԱՆԻՔ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ.

Կ. Պոլսի, 20 յունիսին

Ազգային շրջանակի մէջ տիրող բաւական
երկարակալ խաղաղութիւնը մի յետոյ դար-
ձալ յաղթանակները շրջանի մը բացումը կը
զուշակուի, կամ փոքրիկի մը նախանշան-
ները կըրնան:

Մասնաւորապէս կը շեշտուին դարձեալ
կուսակցական միտումներ և շարժումներ:
Օրմանեան սրբապետի ներառված զրկու-
ղայնացականներուն և հակա-օրմանեանա-
կաններուն շատ հանկի չէք, ուստի առիթը
կը սպասին հարաւորեալ համար զինքը:
Ինչ պարտաւոր չէ շեշտաւորած արդէն զինքը
քննադատներին չարաւար, ըսելով թէ Օրմա-
նեան համալիրն է ազգային ժողովի կողմէ
խաղաղութեան կանոնները, և Չաւին պատ-
րիարքի հետ—որ նոյնպէս կանոնադրին ի
նպաստ չէք արտայայտուած—դաւ մը կը
պատրաստուի:

Այս շրջաններն այն աստի բաւական տա-
րածութեամբ, սակայն ի վերջոյ վարչութիւ-
նը ամեն կողմիցը զոհանցող բանաձև մը
գտաւ և անոր համեմատ ալ կարգադրեց
գործը, Օրմանեան սրբապետէ և Կրեքեան-
նէ բաղկացած վարչական պատուիրակու-
թեան ընկերացներով նաև Թեքէսիւնը իր
ազգային ժողովի ներկայացուցիչ:

Հիմա մասկայն Սրտաւորեան անտուած
յուրիք, Կրեքեանի վերադարձը, անգա-
պսին Կ. Պոլսի դաւը, Թեքէսիւնի անա-
կնի

